lel@torba.com
69

ЛЕЛЬ

ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

Сексуальні підсумки 2002 року

$6500 ЗА ПЕНІС

Коханець на всі часи

Прем'єра книги:

Секс без обмежень

Хроніка інтимного життя київської сім'ї

Еротичний календар

Любов у 2003 році

Гороскоп

Індекс 74283

РЕКОРД РОКУ

Молоді жителі Луганська цьогорічний день міста відзначили світовим рекордом. 2745 пар на Театральній площі одночасно злилися у поцілунку тривалістю 30 секунд. Попередній рекорд належав канадцям з міста Сарнія: 11 лютого 2000 року тут цілувалося 1588 пар.

СПОГАД РОКУ

У ПЕТРІВКУ

Молодий молоду
Положив на льоду...

— Це причувається мені. Авжеж, співали пацани, бачивши мене з тобою. І таке було. Пам'ятаєш?

— Що пам'ятати? Мене вже тієї нема — боюся холоду, як муха.

— Коли ж тебе тієї не стало?

— Після дощика в четвер.

— А тоді?

— Був міцний товстий лід.

— І очерет довкола озера.

— І очерет був.

— Йдемо по льоду, ковзаємось. Ти відстала, потім розбіглась і поїхала льодом. Я розкрилив руки і впіймав тебе, як дарунок неба. Лунко в морозному повітрі тьохнув поцілунок. Його було чути на весь світ. Ми посковзнулись разом і впали... Лід був, як дзеркало. Під льодом — глибінь, рибки плавають. Ти не поскаржилась, що холодно в спину. Не знаю, як я добрався до живого місця — зимове пальто, сукня, рейтузи, теплі трусики, ще й ти трішки пручалась. Ой, палахкішого вогню не буває, як тоді на льоду, та ще коли над тобою мороз аж іскриться при місяці. Ні, це не те, що на перині під ковдрою.

— Знайшов що згадати...

— Таке не забувається, Марійко. Помиратиму — згадаю той очерет, той лід. Тоді й почалась весна... Ех, ще б хоч раз у житті отак!..

— Захотів мерзлого у Петрівку.

— Я, Марійко, завжди хочу.

Андрій М'ястківський

ОГОЛОШЕННЯ РОКУ

Оголошення у клініці, яка спеціалізується на відновленні чоловічої статевої функції: ДІАГНОСТИКА І РЕМОНТ НАВІСНОГО ОБЛАДНАННЯ.

ВИНАХІД РОКУ

Український аналог «Віагри» винайшли фахівці фармацевтичного підприємства з м. Умані. Пігулка вагою 50 міліграмів одержала назву «Потенціале». Коштує вона 42 гривні, що майже удвічі дешевше за «Віагру», але сексуальною силою обдаровує не гірш.

СТАТИСТИКА РОКУ

Щодня впродовж 2002 року кількість інфікованих СНІДом у світі зростала на 16 тисяч чоловік.

ІГРИ РОКУ

1. Після злягання попросіть його помити чоловіче знаряддя, а потім старанно оближіть його язиком. Він дуже швидко знову стане до бою.
2. Розбудіть його посеред ночі, розпочавши ніжно пестити його фалос губами.
3. Не дозволяйте йому проникнути у піхву, доки не зазнаєте першого оргазму.
4. Залиште на столику біля ліжка один з випусків «Леля», відзначивши уривок, який вам сподобався найбільше.
5. Розкажіть йому про найпотаємніше сексуальне бажання і попросіть виконати його.

ПОПЕРЕДЖЕННЯ РОКУ

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ДІВЧИНІ, ЯКА ЙДЕ НА ДОШЛЮБНИЙ СЕКС

Перший мужчина закладає генофонд її майбутніх дітей, навіть якщо їхнім батьком буде інший чоловік. При цьому позитивні риси «першопрохідця» передаються меншою мірою, ніж негативні, серед яких — і хвороби, причому не лише наступному, а й іншим поколінням. Приміром, схильність до алкоголізму може обминути дітей, але обов'язково причепиться до онуків.

Отож, маючи зовнішню подібність з рідним батьком, син може успадкувати цілий букет чужих звичок і хвороб. Власне, не чужих, а того дяді, який став для мами першим мужчиною — навіть якщо вона від нього не завагітніла.

Зафіксовано випадки, коли у такий спосіб передаються і зовнішні ознаки. Одна директорка школи з Вінниччини народила чорношкіре дитя, хоча зачинала його разом з білим чоловіком. А справа в тім, що за кілька років до заміжжя вона подарувала цноту темношкірому студентові одного з київських вузів.

Тому не йдіть на перший секс бездумно, радить доцент Тернопільської медичної академії, лікар-геніколог з 45-річним стажем Леонід Гута, який і зробив оце невтішне для усіх нас відкриття.

РАДІСТЬ РОКУ

Ви мрієте мати більший пеніс? Чи, може, два? І те, й інше віднині не проблема: і тим, хто втратив члена за якихось обставин, допоможуть учені Гарвардського університету. Вони давно спеціалізуються на вирощуванні у пробірці тканин і навіть органів. А цього року, нарешті, з кількох клітин виростили цілий пеніс. Поки що невеличкий. Але тішить те, що кролик, якому його пересадили, блискуче довів придатність нового пеніса для виконання поставленого природою завдання. З кролячою інтенсивністю.

АНЕКДОТ РОКУ

— Я бачу, очі в тебе сонні й спина геть уся пошкрябана.
— Так я цілісіньку ніч не спав, спину собі шкрябав...

ЛЕЛЬВОРД РОКУ

ЛЕЛЬ
2002
ІЛЮСТРОВАНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ
№ 6 (69)

Засновник і видавець — фірма «ДЕРКУЛ» (свідоцтво про перереєстрацію: серія КВ, № 6403 від 05.08.2002). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор Сергій Чирков.

Редактор відділу фольклору та літературних раритетів Микола Сулима.

Начальник комп'ютерного центру Василь Іщенко.

Макет Володимира Радченка.

На 1-й, 2-й стор. обкладинки та постері — Кармен Електра.

Підписано до друку 01.11.2002. Тираж 10000 примірників. Замовлення № 9134. Ціна договірна.

Адреса редакції: 04119, Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, "Лель". Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка ілюстрацій, набір, верстка комп'ютерного центру фірми «Деркул». Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — РВК «Деснянська правда», 16000, Чернігів, просп. Перемоги, 62. Тел.: (04622) 4-45-24.

Журнал друкує фото лише після письмового підтвердження автором своїх прав на публікацію і одержаної ним згоди від моделей. Всі претензії, пов'язані з публікацією знімків, слід адресувати фотографам. Фотографії, вміщені в журналі, не є прямими ілюстраціями до текстів. Відповідальність за зміст і достовірність рекламної інформації несе рекламодавець. При передруку матеріалів посилання на журнал «Лель» обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 2002.

Індекс 74283.

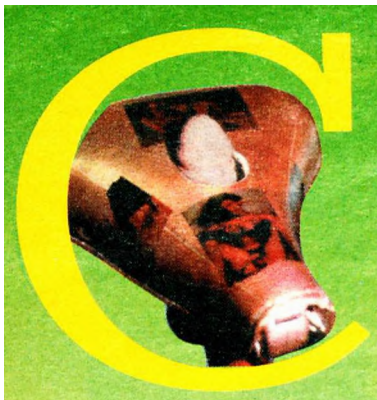

СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

Читайте щономера: інтимне життя киян Сергія та Лариси у документах, діалогах та експертизах

З листа до редакції

Того вечора я заснув під телевізор, як це частенько траплялося й раніше. Теща зайшла начебто з наміром вимкнути його, та невдовзі крізь нестійкий ще сон я почув знайому мелодію. Розплющивши очі, побачив те, що й очікував: Ольга Іванівна діставала з музичної скриньки ключ від нашої спортивної кімнати.

Я зробив вигляд, що міцно сплю. Теща вимкнула телевізор і обережно вийшла. Чи треба говорити, що їй одразу закортіло закінчити прибирання, і вона попрямувала до нашого спортзалу?

Боячись грюкнути, Ольга Іванівна не дуже щільно причинила двері, тож мені добре все було видно. А подивитися було на що.

Теща обійшла навкруги велотренажера. Не дуже впевнено поклала руку на сидіння, мабуть, пригадуючи, як солодко почувалася на ньому доня — відеокасета-таки добряче врізалася в пам'ять не дуже розпещеній такими видовищами жінки. Вона попестила головку більшого прутня, яка ледь виступала з отвору. З сумнівом торкнулася меншого, погано уявляючи ті відчуття, якими він здатен обдарувати. Трохи погравшись копіями, що здалися холоднуватими для ролі, яку їм належало виконати: нагадати про чоловічу плоть, щедру на втіху. Нарешті натиснула на педаль і одразу сахнулась, наче обпікшись. Надто несподіваним виявився очікуваний, здавалося, рух чоловічих членів у порожнечу кімнати.

За кілька секунд теща оговталась, і штучні фалоси розпочали свій ритмічний рух, то виринаючи з шкіряного сидіння велотренажера, то знову ховаючись. Спокуса була надто великою. Відірвавши зачарований погляд від не баченого до сьогодні красеня та його молодшого «брата», жінка зняла халатик, звільнилася від трусиків й осідлала дворогого коня.

Сергій, 1 грудня 1999 р.

Зізнання Ольги Іванівни

Я й на велосипеді давно не каталася, з дитинства, а тут треба було одразу сісти так, щоб не намуляти собі те, що не слід. З більшою штукенцією впоралася більш-менш швидко: вона націлила головку саме туди, куди треба. А от з меншою виникли проблеми. Мені весь час здавалося, що вона і припасована не так, і вискакує швидше, ніж треба. Та й страшнувато було пускати туди, де ще ніхто й ніколи не був: раптом порве мене так, що й на унітаз не присяду.

Не знаю, чим би усе те скінчилось, аж раптом у коридорі щось гупнуло. Мене наче вітром з тренажера здуло: прожогом вимкнула світло й завмерла, боячись навіть дихнути. Слава Богу, зять почвалав до туалета. Мабуть, по дорозі щось зачепив.

Я намацала у темряві халата й поспішила до його спальні, аби покласти злощасного ключа до скриньки.

З листа до редакції

Затекла нога, і я вирішив умоститися зручніше. Та, як навмисне, зачепив залишений у коридорі дипломат. Він упав з таким гуркотом, наче стеля обвалилася. Мені нічого не залишилося, як вилаятися вголос і зробити вигляд, що прямую «подивитися на місяць».

Я не став вмикати світло й у туалеті, тож крізь прочинені двері добре бачив, як теща, не запнувши халата, шмигнула до нашої з Ларисою спальні й за мить вийшла.

Вранці Ольга Іванівна ще до сніданку попросила ключа: мовляв, хоче швиденько прибрати у спортивній кімнаті. Та я вирішив спочатку трохи розім'яти м'язи. Зайшовши до спортзалу, закляк на порозі. Так от чому теща так прагнула сюди: біля секс-тренажера сиротіли прозорі й доволі модні трусики. Напевно, вона загубила їх учора, тікаючи в темряві. Ще не знаючи навіщо, я сховав знахідку в кишеню й узявся за гантелі.

Розминався, пам'ятаю, з насолодою. А потім віддав ключа і пішов прийняти душ. Миючись, я уявляв, як теща, напевне знаючи, де загубила трусики, відчинить двері, нишпоритиме навколо тренажера, але так нічого і не знайде. Ото сміху буде!

Сергій, 1 грудня 1999 р.

Зізнання Ольги Іванівни

Я одразу зрозуміла чиїх то рук справа. Бо загубити трусики могла лише тут. Ну, Сергійку, постривай!

Поки він задоволено мугикав у ванній, я прокралася до спальні й згребла з полиці усі чоловічі труси і плавки.

На прохання героїв публікації всі імена змінено.

Бачили б ви його очі, коли він постав на порозі з рушником на стегнах! Я не змогла стримати посмішки:

— То що, зятьок, ти вирішив колекціонувати тещині трусики? Та старайся — не старайся, але моя колекція на цю хвилину набагато більша за твою.

Коментар психолога

Давайте пам'ятати, що перед нами майже ровесники. (Ольга Іванівна лише на три роки старша за Сергія). Тож їхній сімейний статус (теща і зять) відіграє не надто важливу роль. Це люди одного покоління, практично з однаковим соціальним і життєвим досвідом. Дуже ймовірно, що О.І. має певну зовнішню схожість з донькою Ларисою, яку Сергій свого часу покохав і обрав за супутницю життя. Тож немає нічого дивного, що між О.І. та Сергієм виникла спочатку симпатія, яка поступово переросла у флірт — спочатку на рівні жартів, а згодом у ту його фазу, яка неминуче завершується близькими стосунками.

Цей флірт мав дуже поживний ґрунт. Адже Сергій, добре знаючи, що його «зброя» грізніша за середньостатистичну, схильний демонструвати її при кожній нагоді — на словах чи на ділі, перед знайомими й незнайомими людьми. Лариса також полюбляє сексуальні експерименти. Додайте до цього специфічну відеотеку подружжя, у якій є записи і їхніх любовних актів, і сексуальні іграшки, яких О.І. зроду-віку не бачила. Дім з такою аурою спокусить будь-кого, а не лише самотню й ще молоду жінку.

З листа до редакції

Мені сподобався тещин жарт. І я вирішив відповісти жартом. Я запропонував обмін «колекціями». За умови, що я надягну на неї її трусики, а вона надягне на мене якийсь з своїх трофеїв. На свій смак.

З півхвилини Ольга Іванівна мовчки дивилася на нахабу-зятя. Очі її посміхалися, і навряд чи цієї хвилини могли спалахнути гнівом. Врешті посмішка з'явилась і на вустах. Теща погодилася продовжити гру.

Мені, як мужчині, випадало розпочинати першим. Я дістав її прозорі трусики і став перед нею навколішки. Вона слухняно підняла одну ногу, потім другу. Поволі, по сантиметрику, вкладаючи в це нехитре дійство усю можливу ніжність, я почав підіймати трусики по її щиколотках, литках, обережно перетнув коліна... Поли халату поступово розсувалися, відкриваючи очам доволі стрункі ноги з пружними стегнами. Картина була настільки запаморочливою, що я боявся, аби це раптом не припинилося — від необережного руху чи стороннього втручання.

Замість шовковистого темного трикутника низ живота сяйнув такою відвертою голизною, що руки забули про свою роботу. Теща ворухнулась і трусики знову продовжили свою путь. Та коли вони почали було хмарою насуватися на жіночу квітку, я не стримався й, наче випадково, ковзнув великим пальцем по набряклій розщілині. Жінка здригнулась і завмерла. А мій великий палець відчув звабливе тепло і зазивну вологу губ, що трохи відкрилися назустріч.

Мій прутень під домашнім халатом здибився і геть перестав коритися господареві. Він прагнув розгульної волі.

— Тепер моя черга виконувати угоду, — почув я тещин голос і трохи отямився.

Здавалося, вона також вирішила не форсувати подій: її просування вздовж мого тіла було неквапливим, наче вона не труси надягала, а відсувала у часі щось небажане, але неминуче. Та діставшись узвишшя, поки що схованого під рушником, але надто явного, щоб його не помітити, вона здивовано здійняла очі:

— Живуть же на світі жінки, яким судилося вітати такого красеня!

І вже піднявши рушника, продовжила:

— І навіщо моїй доні велотренажер, коли чоловік має такого солідного списа, до того ж натурального!

Сергій, 1 грудня 1999 р.

З листа до редакції

Теща не переставала дивуватися:

— Якого ж зросту цей красень? І не менш цікаво: що відчуває жінка, приймаючи такого сокола до свого гніздечка?

Першим бажанням було запропонувати Ользі Іванівні самій виміряти. Та вирішив, що це зараз не дуже доречно.

— У робочому стані — двадцять з половиною сантиметрів, діаметр стовбура 4.5,

ЛЕЛЕНІАНА

— Пане директоре! Я хотів би піти з роботи раніше на похорон своєї тещі.
— Я теж...

Чоловік телефонує приятелеві:
— Від мене сьогодні поїхала теща.
— Погано чути! Хто поїхав?
— Повторюю по літерах: тигр, ефа, щука, акула!

Теща за обідом просить зятя:
— Любий, відріж мені, будь ласка, сиру, скільки не шкода.
— Вибачте, мамо, але так тонко різати я не вмію.

Поліцейський запитує у водія:
— Поясніть, як сталася аварія.
— Дуже просто. Дружина просила повернути праворуч, теща — ліворуч, а я спробував задовольнити їх обох: страшенно не люблю скандалів у родині.

А в цей час у «Лелі»

ЖИВЕ — КРАЩЕ!

Механізатору широкого профілю Степанові Середенку геть не сподобалися силіконові груди.

— Живе — воно краще, — висловився він на ранок після побачення із пишногрудою американкою, яка приїхала до Апостолова оглянути місцеві архітектурні пам'ятки.

Того ж таки дня хлопець знайшов на подвір'ї доярки Марійки Простопчук подарований ним минулого року велосипед із хитрим отвором у сидінні, з якого під час руху ритмічно визирав штучний пеніс. Ця іграшка виявилася надто габаритною, і Марійка, попри бажання, не взяла її до Парижа, куди відрядив передову доярку голова колгоспу П.І. Хворостяний для показу мод провідних французьких кутюр'є.

Так от: Степан зняв з велосипеда штучну штуковину і вирішив сам катати дівчат, усадивши їх на цілком український (і головне — природний) рухливий кілок.

— Живе — воно краще! — прокоментувала парне катання (дивись малюнок) американська зайда із силіконовими грудьми.

А ще за місяць в Апостолове висадився цілий негритянський десант любителів парного катання на велосипедах, до приїзду якого голова колгоспу П.І.Хворостяний примудрився побудувати «Colony hotel».

— І як вони так швидко дізналися про Степанову модернізацію англійської веломашини? — дивувалися на селі, споглядаючи на сільських вулицях голих негритянок.

І ніхто не додумався подивуватися з темпів будівництва готелю, досі не знаних в Україні.

«Лель» № 9, 1999 р.

ХОЧЕШ ЖИТИ ДОВШЕ?
Згідно з дослідженнями Інституту соціальної психології США), чоловіки, що зберігають вірність одній жінці, живуть на 3 роки довше, ніж любителі скакати у гречку. Та й серед довгожителів 75% — це однолюби.

а головки — 5 сантиметрів, — доповів я, наче на екзамені. А потім підхопив тещу на руки і додав. — А нині настав час цьому соколові приміряти затишне гніздечко. Щоб господиня мала уявлення, як він залітає туди і як вилітає.

Ми впали на ліжко. Де взяти фарби, щоб змалювати пестощі, якими обмінювалися, насолоду, якої зазнали обоє! Мушу лише відзначити: її «гніздечко» виявилося навдивовижу тісним, навіть тіснішим за Ларисине, а тіло — молодим і пружним, що збагачувало втіху чарівними відчуттями...

Навіть зараз те, що сталося і триває донині з приємною регулярністю, я не вірю в усе тут описане. І хіба я міг раніше навіть подумати, що завдяки журналові «Лель» і зображенню в нім сидіння отого секс-велосипеду у моєму житті виникне подібна ситуація. Нині я дуже задоволений, що маю таких прекрасних і таких розкутих у почуттях дружину й тещу.

Ще раз вибачте за, можливо, надмірну щирість і деталізацію оповіді. Та якщо вже черга дійде до публікації, то нехай вона буде якнайточнішою і ближчою до життя.

Сергій, 1 грудня 1999 р.

Розмова з другом

— Ви давно знаєте Сергія?

— Вчилися разом в інституті.

— Що запам'яталося найбільше з студентської пори?

— Весело було.

— Ви не налаштовані на розмову, чи боїтеся зашкодити товаришеві?

— Не дуже розумію, чому «Лель» зацікавився Сергієм. Я противник скандалів.

— Та й ми не дуже великі любителі. Річ у тім, що «Лель» пише хроніку інтимного життя Сергія та Лариси.

— ?!

— Після однієї з публікацій він сам вийшов на редакцію. Зав'язалося спілкування: він періодично телефонує, надсилає листи з розповідями про власне сексуальне життя.

— Це на нього схоже. Він людина щира. Полюбляє не лише бавитися з жінками, а й ділитися своєю радістю з друзями. Щоправда, не називаючи при цьому жодних імен. Він уміє цікаво розповідати — без грубощів і лайливих слів, без бруду.

— Ми це відчули з його листів.

— І багато їх у вас?

— Для публікації впродовж року вистачить.

— Навіщо це вам?

— Мало хто зважується на розповідь про своє інтимне життя. І кожна людина являє інтерес не лише для обивателів, а і для науковців — сексологів, сексопатологів, психологів, соціологів. Так було зі «Сповіддю Віктора Х.», написаною на початку минулого століття мешканцем Київської області — нині вона відома в усьому світі. Певний резонанс викликала й «Історія капітана М.», яку «Лель» також подавав на своїх сторінках і яка висвітлювала сексуальне життя армійського офіцера останньої чверті XX століття.

— Тепер «Лель» вирішив зазирнути у спальні сучасних українців?

— Хіба не цікаво подивитись, як змінилося інтимне життя наших громадян внаслідок демократизації суспільства, відкритого доступу до еротичної культури, технічних досягнень сексуальної індустрії і певного впливу всюдисущої порнографії?

— Я не певен, що Сергієва сім'я є пересічною.

— Натомість, маючи щирий інтерес до сексу і фінансові можливості його задовольняти, Сергій та Лариса стільки всього наекспериментували, що їхній досвід може виявитися корисним.

— Рівняння на правофлангових?

— Не все з того, у що граються наші герої, слід брати на озброєння. Навряд чи багатьом сподобаються Ларисині розваги, приміром, з улюбленим собакою.

— Вони і про це розповіли?!

— Побачите у наступних публікаціях. Але ми з вами помінялися ролями. То що вам запам'яталося з Сергієвого студентства?

— Усі ми тоді були сексуально заклопотаними. Але Сергій мав красиву, на його думку, мрію: зустріти Новий рік у жіночому лоні.

— Поясніть.

— Він мріяв почати кохатися хвилин за десять до кінця поточного року з тим, щоб оргазму сягнути вже у році наступному.

— Оригінально. І що з того вийшло?

— У студентські роки, наскільки мені відомо, нічого...

— А пізніше?

— Так вони ж на цьому з Ларисою порозумілися. Познайомилися вони на початку листопада, зустрічалися мало не щодня. І свято Нового року вирішили зустріти разом — він на той час вже мав двокімнатну квартиру. Отут він і ошелешив дівчину своєю ідеєю. Але та швидко оговталась і дала згоду.

— Ви все бачили на власні очі?

— Та що ви! Я зі своєю подругою у цей час у сусідній кімнаті слухав новорічне привітання народові.

— А вони?

— А вони поставили поряд з ліжком келихи з шампанським, цукерки та й почали собі.

— А як же бій курантів, перші бажання, що обов'язково збудуться?

— Бажання, як ви самі розумієте, в них було і мало ось-ось здійснитися. А з дванадцятим ударом курантів вони, не розліплюючись, зробили по ковтку шампанського, Лариса взяла цукерку, Сергій самими губами спробував її відібрати — їх захопила нова гра — і невдовзі вони, щасливі, одночасно сягнули оргазму.

— То Сергій з Ларисою обидва поведені на сексі?

— Люблять вони це діло. І якщо вони будуть з вами доволі відверті, читачі «Леля» не занудьгують.

— А ви не запам'ятали, що говорилося у новорічному привітанні українському народові?

— Ви знаєте, ні...

Жовтень 2002 р.

Дзвінок до редакції

— Це Сергій Німенко. Маю для вас новини: теща привела свою подругу...

— Вона вас шантажує?

— Наче ні. Подруга також самітня, от вона й вирішила трохи поділитися з нею коханцем.

— Благородно з її боку. А у вас вистачає сили на трьох?

— Поки що тримаюся...

Січень 2000 р.

Продовження у наступному номері.

ПЕНІС-КЛУБ

Питання року

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ПЕНІС?

Якщо погодитися з тим, що середній за розмірами член має 10 см у спокійному стані, то він коштує приблизно 6500 американських доларів.

Ці розрахунки допоміг зробити британський суд, який зобов'язав лікарів, котрі помилково відчикрижили 74-річному Віллі Хармсу його чоловічу гідність, виплатити постраждалому компенсацію. Англійцю у такому віці закортіло зробити обрізання, а лікарі промахнулися й разом з крайньою відрізали 6,3 см дорогоцінної плоті. Потерпілий отримав на руки 4000 доларів.

Референдум Леля

6500 ДОЛАРІВ ЗА ПЕНІС

Хто з сексуально активних українців погодиться за такі гроші продати свій член?

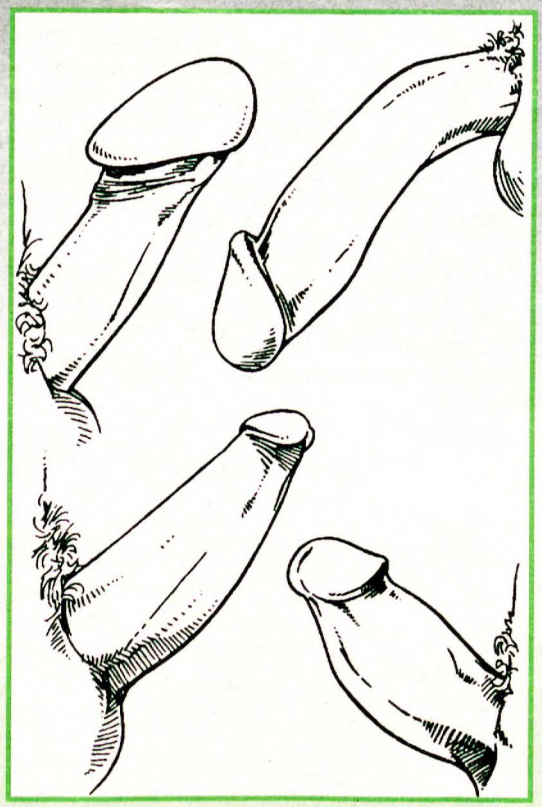

Скажи, Лелю...

— Яка різниця між обрізаним та необрізаним пенісом?

— Її можна помітити хіба що підглядаючи за чоловіками, коли ті, приміром, миються у лазні: головка необрізаного схована за складками крайньої плоті. А от у збудженому стані шкіра натягується і відмінність неозброєним оком визначити складно. Та й функціонують вони однаково.

— Шкіра на чоловіковому пенісі темніша, ніж усе тіло. Це нормально?

— Цілком нормально. Пеніси різні не лише за розмірами і формою, а й за кольором. У одних він темніший чи світліший за шкіру всього тіла, у інших — ці кольори співпадають, у третіх може бути у веснянках.

— Чоловіків член навіть у ерегованому стані дивиться головкою вниз. У нього щось негаразд?

— Не всі ереговані члени спрямовані вгору під кутом 30 градусів відносно живота. У когось вони стоять перпендикулярно тілу, а у декого — схиляються донизу. І все це нормально. З Вашим чоловіком спробуйте позицію, коли жінка знаходиться зверху обличчям до ніг партнера, — якщо хвилюють не лише кут ерекції, а й відчуття під час злягання.

На малюнках з натури зафіксовані найпопулярніші кути ерекції нормальних чоловічих пенісів.

ПОЛЬСЬКИЙ ІНДІАНЕЦЬ

Бізнесмен у салоні літака сидить поряд з красивою незнайомкою. Вона зосередилася над чимось у журналі.

— Про що ви читаєте? — цікавиться чоловік, аби якось зав'язати знайомство.

— Доволі цікава сексуальна статистика, — відповідає жінка. — Тут пишуть, що американські індіанці мають найдовші пеніси, а найтовщі — у поляків. До речі, мене звуть Мері. А вас?

— Дуже приємно. А моє ім'я — Вінніту Ковальскі.

СИНОК НАСТЯ

Зустрічаються приятелі.

— Як справи?

— Синок народився. Настею назвали.

— А чому хлопчика — і раптом Настею?

— Та у пологовому будинку не ту пуповину відрізали...

ЖОДНОГО КОМПЛЕКСУ

— Лікарю, у мене комплекс неповноцінності.

— Роздягайтеся. Ну, дорогенький, комплексу у вас нема. Ви просто неповноцінний.

КОХАНЕЦЬ НА ВСІ ЧАСИ

Казанова відомий у всьому світі як неперевершений коханець. Та коли дійшла черга публікувати його мемуари (рукопис, який складав 4545 сторінок, було видано у 12 томах англійською мовою між 1966-1971 роками), раптом з'ясувалося, що славетний італієць мав удесятеро менше жінок, ніж Гі де Мопассан, Елвіс Преслі та інші знаменитості.

На чому ж тоді тримається слава Казанови ось уже третє століття?

ПИСЬМЕННИК, ВЧЕНИЙ, МАНДРІВНИК

Народився Джованні Джакопо Казанова 2 квітня 1725 року. Його матір'ю була венеціанська актриса Занетта Фаруссі, яка доволі вільно розпоряджалася власними принадами. Вона вийшла заміж за танцюриста на прізвище Казанова, але наш герой вважав, що його батьком був Мікелє Грімані — представник старовинної театральної родини. Виховувався Джованні в бабусиному домі.

Перше сексуальне бажання хлопчик відчув у одинадцять років. Сестра власника будинку, в якому він тоді мешкав, полюбляла вечорами купати Джованні, й він, врешті-решт, почав від її дотиків збуджуватися.

Перший сексуальний досвід прийшов у 17 років. Юнак познайомився з двома молодими сестричками й пішов з ними купатися. Граючись у воді, вони так збудили одне одного, що наступну ніч присвятили «різноманітним сексуальним пригодам».

Казанова вступив, було, до духовної семінарії, але невдовзі його виключили за гомосексуалізм. Тоді він вирішив стати військовим і почав служити у венеціанській армії.

Казанова

ІСТОРІЯ МОГО ЖИТТЯ

(Уривок)

Я припав очима до замкового отвору і за п'ять хвилин побачив, що вони увійшли у супроводі дона Франческо, який засвітив для них нічну лампу і пішов геть. Замкнувши двері, дівчата присіли на диван, який знаходився у полі мого зору, і я мав змогу спостерігати за їхнім роздяганням. Лукреція, знаючи, що мені її добре чутно, попросила сестру перейти на ліжко біля вікна. Не маючи ні про що й гадки, юна незайманка зняла з себе навіть нижню сорочку і в такому привабливому для моїх очей вигляді попрямувала в інший бік кімнати. Лукреція загасила нічну лампу, задула свічку й собі лягла в ліжко.

О, щасливі хвилини, на які мені годі більш і сподіватися, але спогади про які згаснуть лише разом зі мною!

Ніколи в житті, здається, я не роздягався з такою швидкістю. Ледь відчинивши двері, я миттєво опинився в обіймах моєї Лукреції. При цьому вона озирнулась у бік сестри і сказала їй:

— Це мій ангел. Нікому ані слова. Спи.

Додати вона не встигла нічого, тому що наші вуста злились і перестали слугувати за органи мови і дихання. Злившись тієї ж миті у єдину істоту, ми вже не здатні були стримувати хіть, яка нас полонила, і все пішло звичною чередою без найменших зусиль з нашого боку. Полум'я дедалі сильніше розгорялось у кожного з нас, і якби ми зважилися його притишити, спалило б нас на попіл.

Після короткого перепочинку, подивувавшись своєму віртуозному мистецтву кохання і шкодуючи, що полум'я згасло і його доведеться знову розпалювати в наших жилах, ми заходилися мовчки, зосереджено і ретельно осушувати наші ниви від надміру щедрого потоку, який наринув за першим виверженням. Ми виконали

Казанова доволі рано пізнав основи гомеопатії та окультних наук. Завдяки набутим знанням він вилікував, врятувавши від неминучої смерті, літнього аристократа Маттео Брігадіні. На знак подяки той усиновив 21-річного Казанову, але й він з його впливом не зміг урятувати пасинка від ув'язнення за численні сексуальні скандали і вихватки, що зачіпали мораль венеціанців.

З тюрми Казанова примудрився втекти і наступні 18 років прожив, подорожуючи Європою. Буде невірним стверджувати, що вони були присвячені світським розвагам і сексуальним пригодам. У Франції він займався організацією державної лотереї, у Росії брав інтерв'ю у Катерини Другої з приводу реформ календаря, у Швейцарії вів філософські бесіди з Вольтером. При цьому він багато писав. На його рахунку низка літературних творів, серед яких, зокрема, роман-пророцтво у п'яти томах, переклад Гомерової «Іліади».

1774 року Казанова повернувся до Венеції. Впродовж семи років він служив інформатором інквізиції — аж доки його не вигнали з міста за злу сатиру на верхівку венеціанського суспільства. Останні 24 роки життя він був особистим бібліотекарем графа фон Вальдштейна в замку Дю, що в Богемії. Ймовірно, що впродовж цього періода у його житті взагалі не було жінок. За свідченням сучасника, «оскільки він уже не міг бути повелителем у райських садах, він став вовком за обіднім столом». Казанова багато читає, насолоджується працею над мемуарами «Історія мого життя», знов і знов перебираючи у пам'яті солодкі миттєвості минулого.

СЕКСУАЛЬНІ ПРИНЦИПИ КАЗАНОВИ

Казанова мав атлетичну статуру, був високим, смаглявим і дуже дотепним чоловіком. У коханні його цікавили не кількість, а якість сексуальних пригод.

Він міг довго і наполегливо упадати за жінкою, плести тенета інтриг і навіть погрожувати — аж доки домагався свого. Відмови ще дужче розпалювали його. «Не існує в світі жінки, яка б устояла перед постійним виявом знаків уваги».

Казанова був гурманом. Для нього кожна зустріч з жінкою була святом. Він зізнавався: «Запах коханих жінок був для мене надзвичайно приємним».

Він був невиправним романтиком і постійно в когось закохувався. «Без кохання ця велика справа — звичайнісіньке неподобство», — писав він, маючи на увазі секс.

Казанова любив секс не лише за насолоду, яку він дарував, а й «за удоволення від процесу спокушання, а також за дух пригоди, що його супроводжує».

У роки фізичного розквіту Казанова здатен був сексуватися будь де, будь з ким і у будь-якій позиції. При цьому він виявляв дивовижну невтомність, про що свідчать пізніші зізнання: «І от розпочалися мої шості поспіль перегони».

Казанова вважав, що статеве утримання спричиняє різні захворювання. Особисто він час від часу потерпав лише від венеричних недугів, які заскакували його 11 разів.

Казанова вважав, що сімейне життя — це «домовина для кохання».

Його більш приваблювала «невимовна чарівність украденої насолоди».

СЕКСУАЛЬНІ ХРОНІКИ

Працюючи над мемуарами, Казанова виявив неабияку делікатність: він прагнув не називати імена своїх коханок. Ось кілька випадків з його сексуальної біографії.

РЕЦЕПТ КАЗАНОВИ

Зрізана у вигляді ковпачка і вставлена у матку верхівка лимона запобігає проникненню сімені й дозволяє дамам уникати вагітності.

ДОВЕДЕНО XXI СТОЛІТТЯМ

Вчені Мельбурнського університету довели: декілька крапель лимонного соку, нанесених на губку чи вату і розміщених у піхві перед статевим актом,— дешевий і досить надійний засіб запобігти не лише вагітності, а й СНІДу. Лабораторні дослідження підтвердили, що лимонний сік знешкоджує сперму і вірус імунодефіциту вже за кілька секунд після зустрічі з ними.

священний обов'язок стосовно один одного за допомогою тонкої серветки. Ми зробили це благочестиво, у благоговійному мовчанні. Завершивши цю частину нашої служби, ми поцілунками склали шану всім тим місцям, які щойно постраждали від повені.

Тепер наспіла моя черга запросити мою прекрасну суперницю розпочати бойовище, тактика якого відома лише коханню, поєдинок, що полонить усі наші почуття і який має лише один недолік — він закінчується надто швидко; щоправда, мушу зізнатися, мені вдалось оволодіти мистецтвом подовжувати двобій.

Поєдинок ледве встиг завершитися, як Морфей оволодів нашими почуттями і протримав нас у стані солодкого забуття аж до тієї миті, коли при світлі ранкової зорі наші ледь розплющені очі виявили, що в кожнім з нас уже нуртує невичерпне джерело нових жадань. І нам не залишилось іншого, як піддатися цій хоті, але їй також судилося негайно загинути. О, прекрасна погибель, вона приходить лише тоді, коли хіть повністю вгамовано.

— Не забудь про сестру, — нагадав я. Вона може обернутись і побачити нас.

— Ні. Вона в нас серденько. Дуже мене любить і жаліє. Чи не так, Анжеліко? Ну обернись нарешті та обійми свою сестричку, що й досі перебуває в полоні Венери. Поглянь-но, що на тебе очікує, коли Купідон зробить тебе своєю рабинею.

Сімнадцятирічна Анжеліка — вона, напевне, перебула страхітливу ніч — лише й очікувала на зручний привід, щоб обернутись і показати сестрі, що впродовж ночі не зімкнула очей ані на хвилину.

— О, вибач йому, — промовила Лукреція — моєму коханому і жаданому. Поглянь на мене. Ми такі самі, якими бу-

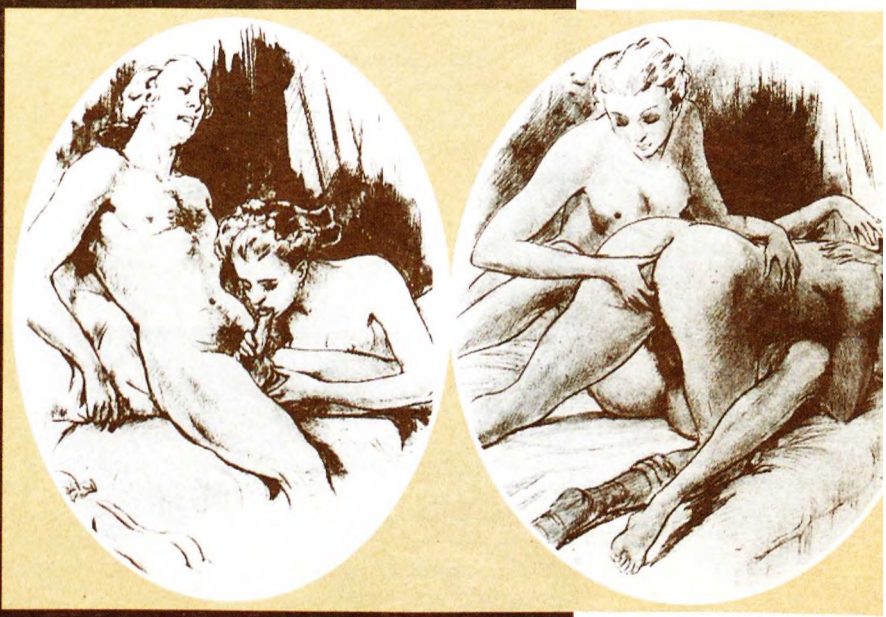

ПЕРЕХРЕСТЯ

Обожатель и ценитель полных и крупных женщин 28-178-92 мечтает найти пышное тело для интимных встреч. 03148, Киев-148, а/я 31.

Привлекательный молодой человек 28-175-73 желает познакомиться с взрослой, порядочной и серьезной женщиной для создания семьи. 65010, Одесса, ул. Краснова, 2-а, 14/3, Алексеенко С.Б.

Молодой парень 20-179 познакомится со зрелой женщиной до 45 лет, которая стала бы учительницей секса. От вас — интимное фото. Отвечу, верну. 04136, Киев-136, а/я 86.

Молодой привлекательный парень 20-188-90 познакомится с девушкой 20(23)-160(170) для совместного проживания после службы. Желательно фото, от меня фото — после знакомства. Рожепа Антон. В/ч А-0222, ул. Дегтяревская,19, г. Киев, 04119.

С.С. мала 15 років. Її батько, дізнавшись, що донька після знайомства з Казановою втратила дівочість, віддав її на перевиховання до жіночого монастиря. Прийшовши провідати «хрещеницю», Казанова познайомився з вродливою молодою черницею М.М. Перша їхня зустріч на прохання черниці була влаштована так, щоб за нею міг з сусідньої кімнати спостерігати коханець М.М. абат Франсуа де Берні — французький посол у Венеції. На наступну зустріч вони запросили вже й С.С. і, як пише Казанова, «ми утрьох, втрачаючи голову від бажання, почали насолоджуватися всім, що ми бачили одне в одного. У певні моменти здавалося, що ми перетворилися на істот однієї статі».

В іншому жіночому монастирі Казанова одного разу зумів так збудити черницю, що вона примудрилася крізь металеве риштування, яке їх розділяло, зробити йому фелацію. «Вона просто висмоктала квінтесенцію моєї душі і мого серця», — написав пізніше невтомний італієць.

ЖАРТИ КАЗАНОВИ

Пані Х.С.У. Казанова взявся допомогти позбавитися вагітності. Коли з абортом щось не склалося, він запропонував скористатися способом, який вичитав у кабалістичній книзі. За рецептом слід було приготувати «мазь Парацельса», довести вагітну до стану сексуального збудження й змастити матку за допомогою якогось предмета завдовжки 15-18 сантиметрів. Чи треба говорити, яким предметом, сміючись, скористався Казанова для змащування матки пацієнтки? Вагітності партнери не позбулися, але задоволення вистачило на двох.

Багату і ексцентричну маркізу де Юре хтось переконав, що після смерті її душа перейде в хлопчика, якого вона сама має народити. Допомогти у зачатті хлопчика пообіцяв Казанова. Оскільки жіночі принади старої вдовиці вкрай погано надихали коханця, набути бойової готовності Казанові допомагала його давня приятелька Марколіна. Два роки вони марно кували безсмертя для маркізи. Але впродовж усього цього часу Казанова не мав жодних проблем з грошима

ПІСТ КАЗАНОВИ

У сорок років Казанова занудьгував. Йому набридли міста, в яких він неодноразово бував. Набридли давні коханки. Нові перемоги давалися вкрай важко, а близькість з жінками, які за певну суму ладні переспати з будь-ким, не тішила. Казанова почав втрачати інтерес до сексу. Останній раз, судячи з мемуарів, він мав його влітку 1774 року, тобто у 49 років. Пісний секс, секс без пригод і кохання був не для нього, і наступні 24 роки славетний італієць виключив з свого життя жінок.

СЕКСУАЛЬНИЙ ЗВІТ КАЗАНОВИ

На завершення розглянемо вибіркову статистику з інтимного життя Казанови, складену за «Історією мого життя».

Кількість сексуальних партнерок — 132.

Національність коханок:
італійки — 47,
француженки — 19,
швейцарки — 10,
німкені — 8,
англійки — 5,
гречанки — 2,
іспанки — 2,
польки — 2,
голландки — 1,
росіянки — 1.

Вік коханок:
16-20 років — 29,
11-15 років — 22,
21-29 років — 15,
30-39 років — 5.
Наймолодшій коханці було 11 років, найстаршій понад 50.

Соціальний статус коханок:
служниці — 24,
жінки з благородних родин — 18,
члени королівських родин — 15,
повії — 11,
актриси — 7,
танцівниці — 6,
селянки — 6,
куртизанки — 4,
співачки — 3,
черниці — 2,
рабині — 1.

Сімейний статус:
самітні — 85,
заміжні — 11,
вдовиці — 5.

Шлях до ліжка:
обопільна згода — 36,
він спокусив її — 33,
вона його — 12,
вона відмовила — 16.

Інші відомості:
жінки, позбавлені ним невинності, — понад 30;
груповий секс (понад дві партнерки) — 12;
оргії — 1;
кількість злягань впродовж доби з однією жінкою — 12;
найкоротший статевий акт — 15 хвилин;
найдовший статевий акт — 7 годин;
найбільша кількість оргазмів, яких зазнала жінка під час однієї його ерекції — 14.

ли й сім годин тому. Ось вона — сила кохання.

— І сила ненависті Анжеліки, — мовив я. — Мені здається...

— Ні, ні! — заперечила Анжеліка. — Чому я маю ненавидіти?

Лукреція попросила мене негайно поцілувати сестру. А сама вмостилася поруч мене з іншого боку, насолоджуючись видовищем: її молодша сестра без жодних ознак спротиву м'яко впала у мої обійми. Не виконати Лукрецієвого прохання й не висловити власної вдячності я вже не міг, мене виповнювали почуття навіть сильніші за звичайну любов.

Пристрасно я обійняв Лукрецію, насолоджуючись водночас тим екстазом, який з'явився на обличчі Анжеліки, яка вперше стала свідком такого блискучого поєдинку. Лукреція, що почала втрачати свідомість, благала мене зупинитися, але, бачивши мою непохитність, зненацька відштовхнула мене на свою сестру, яка не лише не відсторонилась, а й притисла мене до своїх грудей так міцно, що сягнула блаженства майже без моєї участі... Охоплена природним полум'ям, Анжеліка не відчула болю; її виповнювали лише радість від удоволення найзаповітнішого бажання.

Лукреція почала нас по черзі цілувати, шаленіючи від подиву і радості. Вона була в захваті не лише від того, що її сестра вперше зомліла від кохання, а й від моєї здатності й далі робити свою справу. Вона почала витирати крапельки поту, що котилися з мого лоба. Врешті-решт Анжеліка дійшла втретє і зробила це так солодко, що наповнила мою душу божественним екстазом.

Переклав Волод. Радченко.

ЛЕЛЬ

БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Не більше 20 слів друкованими літерами

Ваша адреса або телефон:

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 «Перехрестя».

БОРОТЬБА У ЛІЖКУ

Одна жінка якось зізналася: «Ми виявили, що самої лише ніжності нам замало. Він полюбляє застосовувати силу, а мені подобається відбиватися. Мене збуджує біль, але він почав робити мені боляче й за інших обставин, і я не знаю, чим це може скінчитися». Лихо в тому, що ми плутаємо еротичне насильство зі справжньою злістю чи гнівом, не розрізняємо зовсім різні речі: сварку як клапан для випускання пари і протистояння як сексуальний збудник. Йдеться не про прояви садизму. Є жінки, які підсвідомо прагнуть насильства і провокують чоловіка на агресивність, хоча доцільніше реалізувати її в сексуальній грі. Однак у надто лагідного чоловіка найвірогідніше спрацює гальмо, і він розгубиться від вимоги партнерки: «А тепер зґвалтуй мене». Його вчили, що так не можна поводитися з жінками. Якщо він м'яка людина, то довго вагатиметься, чи є в цьому необхідність. Але якщо це обговорити разом, то він зрозуміє доцільність такої сексуальної гри. Саме виходячи з цього, ми рекомендуємо кілька ігор, які мають досить агресивний вигляд. Але не варто плутати їх із справжніми спалахами гніву чи невдоволення. Якщо партнер надто м'який, не дорікайте йому, а вчіть.

Справжнє грубе насильство є однією з найпоширеніших причин травм у жінок. Не миріться з цим і не надавайте партнерові більше такої можливості: покиньте його або зверніться в поліцію — садистів-мучителів вилікувати коханням неможливо.

Хай вас не турбує, якщо з нормальним партнером справа у вас дійде до грубощів (а майже всі поперваx ображаються), і не ставтеся до них як до прагнення поскандалити. Дотримуйтеся правил гри і спрямовуйте їх у русло сексуальності. Дайте простір уяві.

Окремим парам до вподоби тривала боротьба — запланована чи спонтанна. Ентузіасти навіть розробляють спеціальні правила: обмежити таку гру у часі, не кусатися і не дряпатись тощо. Більшість задовольняються бійкою, яка не виходить за певні межі, інші грають у складніші ігри, наприклад, влаштовують биття за уявні провини (але не карайте у такий спосіб за справжні провини).

Жінки, які дістають найбільше задоволення від насильства чи від своєї безпомічності, різняться тим, що одні полюбляють, коли їх при цьому притискають, іншим до вподоби бути зв'язаними. Чоловіки можуть проявляти своє прагнення до насильства безпосередньо в момент фрикцій або оргазму. Важливо усвідомити потребу в таких діях, і тоді певна агресія не викликатиме переляку, а відтак і невдоволення одне одним. Крім того, таке розуміння допомагає розрядити обстановку.

Ніщо, навіть насильство у сексі, не виключає ніжності. Якщо ви ще не засвоїли, що насильство у сексі може бути ніжністю, а ніжність — насильством, ви ще не почали грати як справжні закохані, якщо тільки ви не з того тіста, в якому ніжність замішана абсолютно без усяких домішок. Якщо між вами виникне справжнє протистояння, подбайте про те, щоб завершити його у ліжку — це найкращий спосіб.

Алекс Комфорт

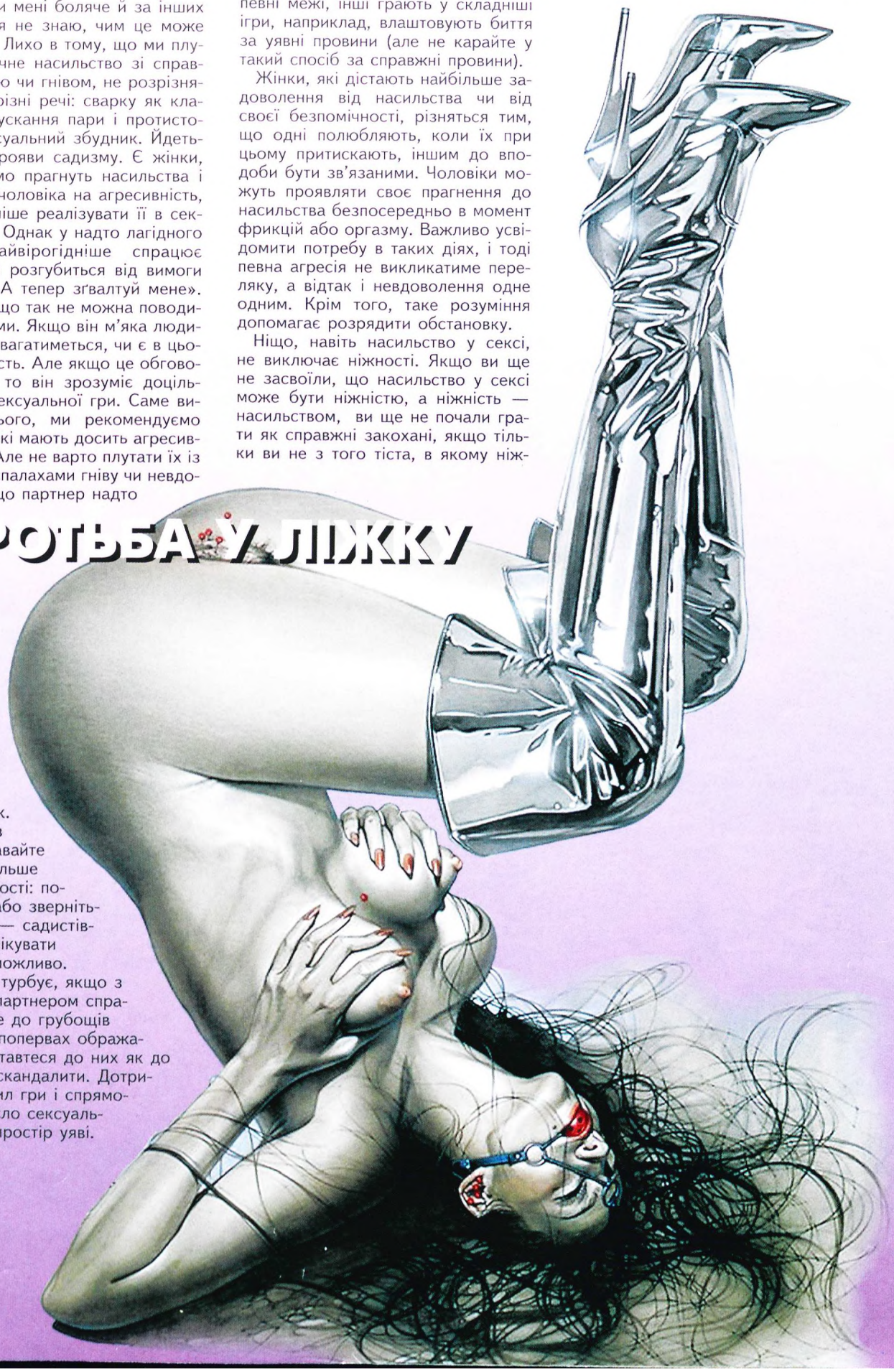

ЛЕЛЬ
2003
Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн Вт Ср Чт Пт Сб Нд Пн
СІЧЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ЛЮТИЙ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
БЕРЕЗЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
КВІТЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
ТРАВЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
ЧЕРВЕНЬ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

КОХАННЯ У 2003 РОЦІ

ОВЕН
У першій половині року кохання заскочить вас у дорозі, можливо, постане питання про появу дитини. З липня вас поглине вир обопільної пристрасті.

ТЕЛЕЦЬ
Взимку закохаєтесь у людину, яка вплине на вашу долю. Травень і червень принесуть зміни в особисте життя, а восени зрозумієте, що незабаром вас у родині побільшає.

БЛИЗНЮКИ
Відчуття самотності залишить вас лише [illegible] закохаєтесь, але до серйозних почуттів [illegible] йде. [illegible] 2004-й рік [illegible] коханим.

РАК
[illegible] короткочасного романтичного кохання. Стабільними залишаться лише зв'язки з давніми партнерами, якими слід дорожити.

ЛЕВ
Аж до червня вас любитимуть, ви будете в центрі уваги. У нових романтиках допоможуть розібратися люди літнього віку. Влітку останніх цього року закохаєтесь, але можлива зрада.

ДІВА
Весна змусить замислитися про зміни в особистому житті. Варто облишити свободу в інтимних стосунках. Людину, яка подарує вам щастя, ви найвірогідніше зустрінете в дорозі.

ВАГИ
Навесні закохаєтеся, але стосунки будуть нестабільними. Влітку можливий бурхливий роман. Вас оточать увагою люди протилежної статі.

СКОРПІОН
Рік почнеться з перемог в особистому житті. Потім дуже ймовірні гіркі розчарування, від яких врятує випадок — і ви зрозумієте, що вас кохають.

СТРІЛЕЦЬ
Взимку нагадає про себе давнє кохання. Не дозвольте йому поглинути себе знову. Зберігайте вірність тому, хто поряд з вами.

КОЗЕРІГ
На початку року ви закохаєтесь, але влітку з'явиться відчуття відстороненості. Ви розриватиметеся між коханням і новими зв'язками, яких самі й прагнутимете. До речі, вабитимуть вас старші за віком люди.

ВОДОЛІЙ
Впродовж року ви будуватимете особисте щастя, влаштовуватимете сім'ю. І якщо робитимете це щиро, кохання і щастя будуть з вами.

РИБИ
Вас щиро кохатимуть, але серйозні стосунки увесь час відкладатимуться — ви надто цінуєте особисту свободу. Уникайте сварок з близькими людьми. Прихистком для вас буде рідний дім.

КОНКУРС ЛЕЛЬВОРДІВ

ЧОТИРНАДЦЯТИЙ ТУР

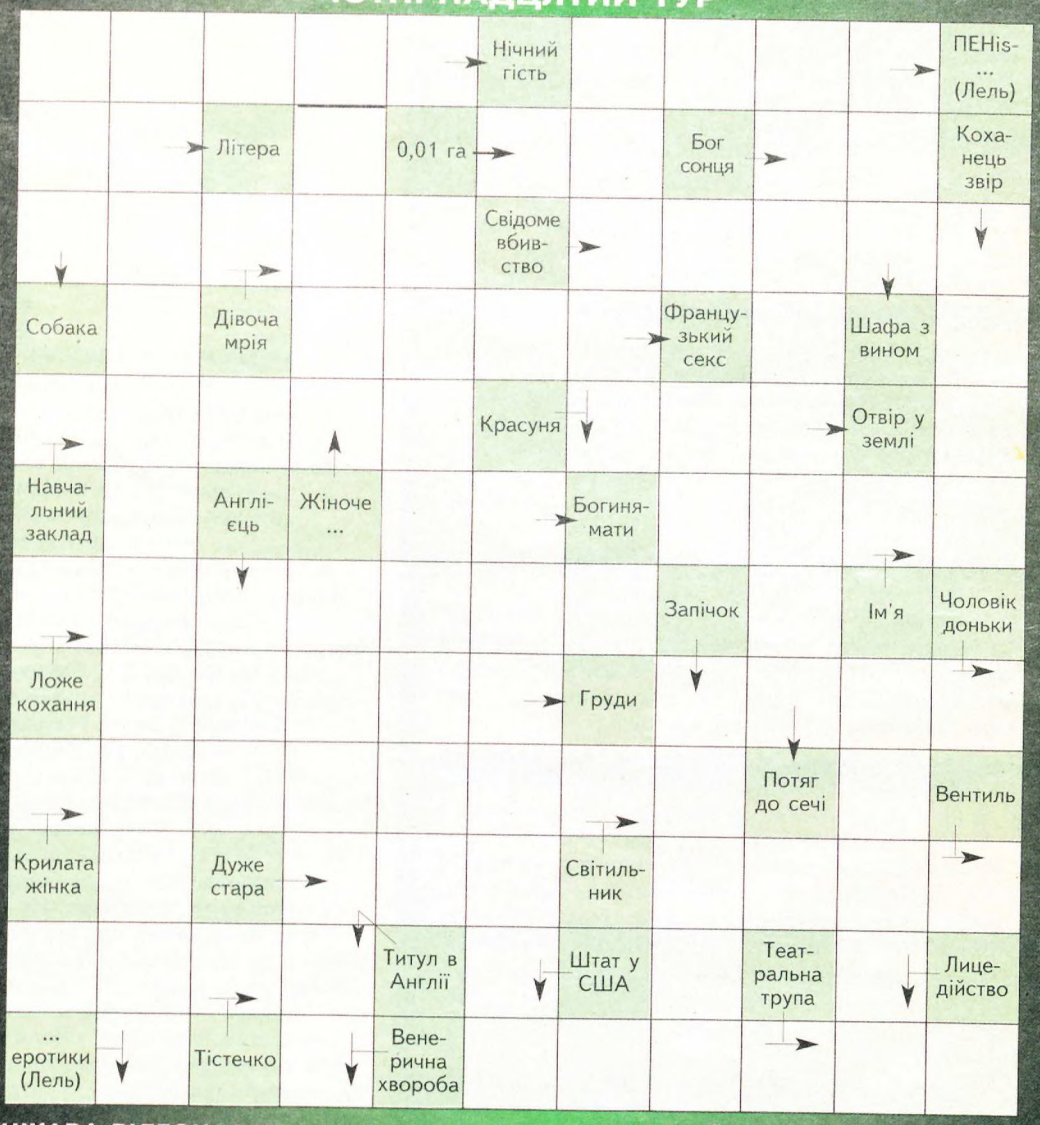

ЦІКАВА ВІДЕОКАСЕТА чекає на того, хто перший розв'яже наш «Лельворд» і раніше за інших надішле відповідь до редакції **ПОШТОЮ.**

н	е	з	н	а	й	о	м	к	а
е	■	а	■	б	■	р	■	у	■
б	а	ш	т	а	■	г	о	л	о
о	■	м	■	т	р	а	с	а	■
■	р	о	т	■	а	н	о	н	і
с	■	р	■	а	с	■	к	■	в
п	о	г	о	д	а	■	а	р	а
е	■	■	■	р	■	с	■	у	с
к	о	н	ц	е	р	т	■	р	і
а	з	а	■	с	■	о	■	к	■
■	а	р	к	а	■	с	т	а	р

Приз за «Лельворди» № 13 виборола Ірина Чеботар з м. Васильків.

АБВГДЕЙКА

Анатомічна особливість побудови жіночих геніталій, яку називають загин матки, може призводити до того, що навіть здорова жінка впродовж тривалого часу не може завагітніти. Упевнившись (краще за допомогою лікаря), що ваша дружина належить саме до таких жінок, рекомендуйте їй після злягання полежати на животі — у такому разі більша ймовірність того, що сперматозоїди потраплять куди слід.

Бренді, коньяк або ром стануть у пригоді, коли тричі ощасливлена вами кохана раптом захоче віддячити смачною випічкою. Кілька ложечок якогось з напоїв цілком замінять розпушувач — тісто добре підійде і зробить торт значно ніжнішим.

Взуття, навіть зимове, не врятує вас від морозу, якщо ваша обраниця запізнюється на побачення більше, ніж на годину. Ви не так швидко замерзатимете, якщо заздалегідь утеплите взуття за допомогою старого драпу або фетру. Його треба випрати, висушити і вирізати устілки. Краще склеїти кілька шарів. А зафіксувати устілки у взутті можна, приклеївши на них підп'ятник.

Гущу з-під кави можна використовувати не лише під час ворожіння. Зібравши її на м'яку ганчірку, можна добре вичистити стінки металевої каструлі. Та саме гуща, змішана з крупною сіллю і викладена на дві години на пригорілому дні, змусить блищати і цю частину каструлі.

Дріжджове тісто, яке ваша дружина залишила підходити, а сама пішла на п'ять хвилин до сусідки і вже другу годину не повертається, не вкриється сухою кіркою, якщо ви притрусите його тонким шаром муки.

Едем, як і будь-який інший сир, у холодильнику швидко засихає. Щоб цього не сталося, привчіть себе змащувати зріз тонким шаром коров'ячого масла.

Єдине, про що хочеться нагадати тим, хто прагне зберегти цноту до шлюбної ночі, але полюбляє використовувати головку пеніса коханого для мастурбації: у випадку еякуляції сперма цілком здатна проникнути всередину і спричинити вагітність. Сприяють подібні пустощі й обміну наявними інфекціями.

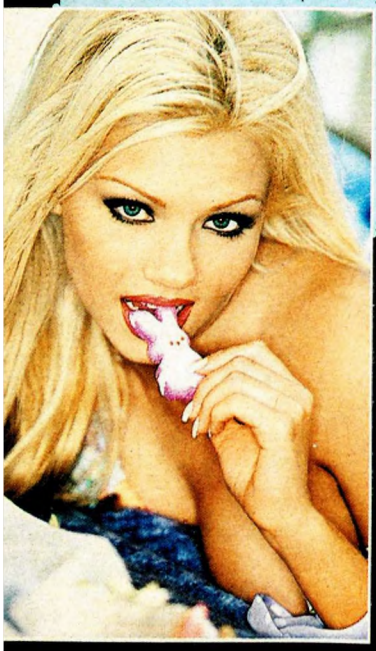

Жалюзі, перед тим як почистити, краще опустити так, щоб утворилася суцільна поверхня. Тепер їх бажано протерти сухою ганчіркою і вже потім, якщо вони дуже забруднилися, протерти чимось вологим.

Такої книги в Україні ще не було. Незвично *читати* те, що доводилося чути бодай раз у житті — на весіллі за народними звичаями чи на сільських парубоцьких вечірках. Незвична відсутність крапок у сороміцьких словах. Незвично серед збирачів *сороміцького* фольклору бачити велетів української культури: Т. Шевченка, М. Гоголя, І. Франка, Хв. Вовка, В. Гнатюка, З. Доленгу-Ходаківського, П. Лукашевича, М. Максимовича, П. Чубинського... Незвично. Але заперечень «Бандурка» не викликає. Як і ім'я упорядника й автора передмов до розділів — доктора філологічних наук М.М.Сулими. Микола Матвійович з перших днів існування «Леля» очолює на громадських засадах відділ фольклору та літературних раритетів нашої редакції. Завдяки його старанням віднайдено в архівах і опубліковано цілу низку невідомих і призабутих фольклорних і літературних пам'яток. Зрештою, й ідея «Бандурки» народилась і сформувалася саме в редакції «Леля», а сороміцькі пісні, які склали основу книги, з'явилися спочатку на сторінках нашого видання. Отож, М.М.Сулима є визнаним знавцем і авторитетом, хоча еротичний та сороміцький фольклор — це, значною мірою, хобі, а коло його дослідницьких інтересів є значно ширшим і багатшим. Та як справжній науковець він усе, за що береться, робить чесно і сумлінно. «Бандурка», переконані, прислужиться усім дослідникам фольклору. А для читачів «Леля» подаємо кілька фрагментів з цієї унікальної збірки.

ПРЕМ'ЄРА КНИГИ

ЩОСЬ ТОБІ ДАМ!

СОРОМІЦЬКІ ПІСНІ В ЗАПИСАХ З. ДОЛЕНГИ-ХОДАКІВСЬКОГО (1784-1825)

2

Прийди, прийди, сама буду,
Скину фартух, напну буду,
А з запаски зроблю двері,
Сама ляжу на постелі.
Прийди, прийди сам, сам,
Щось тобі дам, дам —
Зеленого часнику,
Припаде тобі до смаку.

51

Не йди, дівчино, в поле —
Там тебе бугай сколе.
Довгою тичиною —
Не будеш дівчиною.

52

Продай, мати, дві телиці,
Купи мені дві спідниці,
Бо у мене циці трясуться,
З мене хлопці сміються.
Продай, мамо, чорні бички,
Купи мені черевички,
У мене циці трясуться,
З мене хлопці сміються.
Продай, мати, чорну свинку,
Купи мені горситинку,
Бо у мене циці трясуться,
З мене хлопці сміються.

56

Лисиця і борсук
Махалися через сук,
Лисиця борсука
Прив'язала до сука.

66

Хоть їдь, родоньку,
Хоть не їдь,
Роздер Івасьо поцьку,
Як ведмідь.

68

Дивіться, молодиці,
Онде х..й на палиці.

СТОЇТЬ ПИЛИП

СОРОМІЦЬКІ ПІСНІ В ЗАПИ

8

На кладці стояла,
Манду вимивала,
Віником шарувала.
Стала манда чорная,
Чорна, як циганка,
Хлопчача приманка.
Приманула, не дала;
От така-то я була!

9

На дорозі бузина,
Під горою ямка,
А дід бабу ї..е ззаду,
Аж губами плямка!

23

Тупу, курочки, тупу:
Чотири ніжечки в купу;
А п'ята коротша,
Од меду солодша!

58

«Ти то, дівче, ти то винна,
Ти б то дати не повинна!»
«Як не дати, як він просить,
Аж до Бога руки зносить!»

НАВПРИСЯДКИ, НАВЛЕЖАЧКИ!

СОРОМІЦЬКІ ПІСНІ В ЗАПИСАХ П. ЛУКАШЕВИЧА (1806-1887)

1
— Козаченько, грай мені!
— Дівчинонько, дай мені
З-під нової дощечки
Полапати трошечки.
— Ой, на горі хата,
Хлопці та дівчата,
Дала б тобі, серце моє,
Та ще не почата.
Не веліла мати
Зарані давати.
Як зобгаєм коровай,
Тоді — Боже помагай,
З скрипками, з цимбалами,
З дружками, з боярами.

15
Задери, задери, кумо, ногу,
А я скажу: «Слава, Богу!»

17
На тобі, Гапко, книш,
Тебе ї..ть, а ти спиш.
У нашої Гапки
П..да на дві шапки.

25
На печі під кожухом
Зробив хлопця з одним вухом.
Чоловіче, де ти ходиш,
Чом ти вуха не доробиш?

26
Навприсядки, навлежачки
Заробила сережечки.
А за тії сережечки
Болить в мене теперечки.

27
Ой бондарю, бондарю
Набий мені бочку,
А я тобі заплачу,
Піднявши сорочку.

28
Навприсядки не дала,
Навстоячки не дістав,
Навлежачки х..й не встав.

34
— Х..ю, х..ю бородатий,
Де ти забарився?
— У містечку Берестечку
З пи..ами сварився.

35
Наварила, напекла,
Та нікому їсти,
Розставила ручки, ніжки,
Та нікому лізти.

39
Ой дівчата мої милі,
Болять в мене усі жили,
Не так жили, як сустави,
Один сустав да й той устав.

42
Я ж тобі сала
Давала,
А ти мені ковбаси
Не даси?

Малюнок Олександра Міхнушева.

НАД ВОДОЮ

САХ ХВ. ВОВКА (1847-1918)

63
Я у батька була
Понеділкувата!
Дала трьом заразом,
Така дівка була!

67
Ой якби ти, дівчинонька,
Та моторна була —
То ти б нам фитю-митю
Й на соломці дала!

82
Стоїть Пилип
Над водою
З превеликою бідою;
Дівки кричать:
«Пилип, Пилип!»
А він х..єм теліп, теліп!

108
Ішла дівка із ярмарку,
Над річкою сіла,
Руці, ноги розставила
Та й заголосила:
«Нехай поця воду п'є,
Бо ковбасу їла!»

ЗАХОТІЛА КАЛАЧА!

СОРОМІЦЬКІ ПІСНІ В ЗАПИСАХ П. ЧУБИНСЬКОГО (1839-1888)

27
Захотіла калача
З медком, з медком,
Я ж була
Да під парубком;
Я ж думала умру, умру,
А я ж цеє
Давно люблю!

34
Що схотіли, те зробили,
Що схотіли, ізліпили:
З книша паляницю,
З дівки молодицю

125
Чи я тобі не казала,
Щоб нікому не давала,
А ти мене не слухала —
А трьох разом годувала.

147
Ой ти чула, чи не чула,
Як я тебе кликав,
Як я тобі кукурудзу
Попід носа тикав.

161
Ой дівчино, дай же, дай же,
До неділі почекай же;
А в неділю коня продам,
В понеділок гроші віддам.

162
А я хлопець жвавий, жвавий,
Хитаються в мене жили;
Не так жили, як сустав,
Бо межи дівками став.

АБВГДЕЙКА

Завагітніти без оргазму неможливо — у цьому переконана більшість новачків. Оргазм справді сприяє запліднению, оскільки у ці секунди м'язи вагіни та шийки матки скорочуються, і сперматозоїдам легше проникати безпосередньо в матку. Але стати матір'ю можна й не отримуючи від сексу жодної насолоди. І це справедливо, адже головне призначення сексу — продовження роду, насолода — то вже супровідне.

Іржу від води на поверхні ванни ви встигнете видалити до приходу коханки, яка щойно зателефонувала, якщо для цього підігрієте оцет і додасте до нього дрібку солі. Від спокуси помитися у чистій ванні ще жодна жінка не відмовлялася!

Їдять хом'яки щодня не більше 15 г насіння вівса, рису, пшениці чи гороху, 10-15 г овочів (моркви, буряку, капусти) та не більше 5 г білого або сірого хліба. Тож якщо ваша потенційна наречена має таке господарство, не дуже переймайтеся: сімейний бюджет це не дуже обтяжить. Одна незручність: тваринку, оскільки вона вдень спить, а вночі гуляє, слід годувати ввечері — саме у ті хвилини, коли ви розраховуєте на увагу з боку коханої.

Йому ще більше подобатиметься секс з вами, якщо під час злягання ви знайдете змогу пестити рукою його калитку.

Картопляні оладки матимуть неперевершений вигляд, будуть смачнішими і приємно хрустітимуть на зубах юнака, якого вам врешті вдалося заманити на гостини, якщо замість муки використати попередньо розмочені вівсяні пластівці.

Лесбійські пари отримують шанс народжувати дітей, не поступаючись своїми принципами. В Англії на сайті Mannotincludea.com для них відкрився перший Інтернет-спермобанк. Провівши попередню реєстрацію, організатори сайту планують незабаром налагодити запліднення чоловіконенависниць без участі чоловіків. Щоправда, за посередництва позиченої у них таки сперми.

Молоко, у невеликій кількості додане у воду для полоскання, зробить тюлеві гардини значно білішими. Воно ж надасть їм і необхідної жорсткості при прасуванні — такий ефект, щоправда, забезпечить і розчин цукру з розрахунку 15 г на 0,5 л води.

Набагато смачнішою стане гірчиця, якщо в неї додати трохи гречкового меду. Пряного смаку їй надасть дрібка гвоздики та кориці. Спробуйте таку гірчицю з новорічним холодцем. Веселих вам свят!

Чотирирука Сарасваті, що грає на ВІНІ. З непальської картини XIX ст.

Віна

— індійський семиструнний музичний інструмент. На кожному кінці розділеного на лади грифа кріпилися гарбузи — своєрідні звукові коробки. Чуттєвими формами віна нагадувала тіло жінки, її звуки — красивий голос коханої. Це — «інструмент почуттів», «задоволення Брахми», саме тому він асоціювався з дружиною Брахми Сарасваті, яка, граючи на віно, висловлювала свою радість творення. Сім струн віна символізують семирічну природу еволюції, сім променів творіння, природний порядок змін, який спостерігається в усіх явищах.

Вінтер, леон де (Народ. 1954 р.)

Відомий нідерландський письменник народився у бідній єврейській сім'ї. На його рахунку близько двадцяти книг. Серед них — роман «Серенада», який побачив світ 1955 року одразу тиражем 900 тис. примірників і який він присвятив своїй матері. Розповідаючи про людей свого покоління, письменник ретельно досліджує тему кохання. Він говорить: «Кохання — це вельми банальна тема. Але що здатне нас врятувати, крім кохання?»

У пропонованому уривку з роману син разом з 77-річним знайомим їде до роздертої війною Югославії на пошуки мами, яка раптом зникла.

СЕРЕНАДА

Відчинивши двері номера, я почув музику. Голий Фред лежав у постелі, а темнокоса офіціантка, стоячи біля ліжка навколішки, тримала у роті його вельми переконливого прутня. Волосся впало їй на очі, тому вона мене не побачила. Голова її ритмічно рухалася вгору-вниз, руки обхоплювали вологий член Фреда. З умонтованого в тумбочку радіо линув місцевий вальс, що нагадував сльозливий німецький шлягер. Лише за кілька секунд я усвідомив те, що відбувалося на моїх очах. Напевне, офіціантка за гроші погодилася надати йому таку послугу. Ось що на його мові означало «годинку відпочити». Він зраджував мою маму.

Нарешті Фред помітив мене. Навіть не намагаючись привернути увагу офіціантки до присутності стороннього, він сердито змахнув рукою: мовляв, іди геть.

Я влаштувався в холі, у тому барі, який біженці обминали через західно-європейський рівень цін, і замовив склянку горілки. За десять хвилин на сусідній стілець вмостився Фред. Одягався він явно поспіхом і був скуйовджений.

— Мені слід було замкнути двері, — сказав він.

— Вони були зачинені, але я теж маю ключа.

Вірасана

— героїчна поза. Зручна і пряма йогічна асана, що ідеально підходить для медитації та статевої діяльності.

Вінграновський Микола (нар. 1936 р.)

Український поет, прозаїк, сценарист, режисер. Перша збірка «Атомні прелюди» вийшла у 1962 р. Потім побачили світ збірки лірики «Сто поезій» (1967), «Поезії» (1971), «На срібнім березі» (1978), «Київ» (1982), «Губами теплими і оком золотим» (1984), багато інших. Лауреат Державної премії ім.Т.Г.Шевченка. Його поезії відзначаються тонким ліризмом, умінням проникнути у найінтимніші переживання героїв, свіжістю й образністю мови.

x x x

Коли моя рука, то тиха, то лукава,
В промінні сну торкнеться губ твоїх
І попливе по шиї, і небавом
З плеча на груди, із грудей до ніг...
Коли твоя рука солодка, ніби слава,
Червонооким пальчиком майне
В лимонній тиші і коли мене
У темну глибину повергне темна слада —
У білій лодії тоді ми пливемо
По водах любощів між берегами ночі:
І голоси у гніздах ластівочі
Стихають тихо... Золоте кермо
Заснулої хмарини понад полем,
І спить рука в руці, і на щоці
Краплина щастя, виказана болем,
До ранку світиться...

— Треба було стільця підставити.

— А ти де в чому маєш силу, Фреде, як на твій вік.

— Заздриш?

— Мені цікаво, чи відомо мамі про твої походеньки.

— А нащо все розповідати одне одному?

— Тому що мама хоче знати все. Тому що вона чесна і не має що приховувати!

— Ти погано знаєш власну маму, Бенні. Бармене! Що ти п'єш?

— Горілку.

Він показав на мою склянку і на себе. Бармен кивнув.

— Можливо, її вже немає серед живих, Фреде, а що робиш ти? Даєш першій ліпшій офіціантці трохи грошей, щоб вона облизала твого хріна.

— Перша ліпша офіціантка — професор фізики і математики. Біженка.

— Так це було, виявляється, дослідженням елементарних часток. Вітаю.

— Дотепно, Бенні.

— Я вважаю це мерзенним стосовно мами.

— Ти не знаєш своєї мами.

— Вона втратила від тебе голову. Вона зберігає вірність. І якби дізналася про зраду, вона б цього ніколи не витримала.

— Бенні, не гарячкуй. Вона завжди робила, що хотіла...

— Що ти можеш знати негарного про мою маму? Годі брехати, Фреде!

— Бенні, хлопчику мій, тобі відомо, чому вона тоді вперше поїхала геть? Не тямлячи себе, одна — автобусом до Парижу? Заради Лувра? Заради роденівського «Мислителя»? Заради металоконструкцій Ейфелевої вежі? Брехня, Бенні! Знаєш чому? Вона сама розповідала мені про свої подорожі: тому що їй хотілося мужика! Мужика! Коли твоя мама приїздить у Барселону чи у Стокгольм, чи в Мілан, вона телефонує до класного ескорт-бюро і запрошує найкращого жиголо. Який цілуватиме її, наче справжній мужчина, пеститиме, наче справжній мужчина, здатен трахнути її, наче справжній мужчина, здатен змусити її кін...

— Заткнися, слухати тебе не хочу!..

Я вискочив на вулицю, сонце вдарило просто в очі. Я соромився почутого. І соромився власної наївності, з якою роками дивився на маму. Ніби була вона безтілесним знаряддям. Куховаркою, у якої є лише голос, ефірним створінням, якому вистачало «буденної структури».

Переклав Володимир Радченко.

Віка Хільда (1897-1975)

Латиська художниця, яку у творчості цікавила насамперед жінка з її складним характером, мріями і бажаннями. Писала переважно аквареллю, зрідка — олійними фарбами. Улюбленою темою художниці є ранковий жіночий туалет. Таїнством жіночого перетворення художники цікавилися в усі часи — героїні Х. Віки нагадують райських пташок, що розправляють пір'я перед польотом. З кожною новою картиною митець відкриває нові й нові таємниці оголеного тіла: воно дихає то бадьорістю і ранковою свіжістю, то нічними маренням. Але щоразу — це щедро обдароване природою тіло.

Карл Брюлов. ВІРСАВІЯ (фрагмент), 1832.

Вінкельман Йоган Іоахім (1717-1762)

Німецький історик античного мистецтва. Автор «Думок про наслідування грецьких зразків» (1755), «Історій мистецтва давнини» (1764), яка стала одкровенням для сучасників і змусила поновому сприймати не лише мистецтво, а й усю давньогрецьку цивілізацію.

Тіло Аполлона Бельведерського — це символ гармонії, у ньому, як і у тілах прекрасних юнаків з м'якими формами євнухів, сублімована вся людська краса, що підноситься до краси божественної...

Молодість більшою мірою, аніж мужня зрілість послуговується художникові джерелом краси, яку можна порівняти з джерельною водою: чим непомітніший у неї смак, тим менше домішків, а відтак, вона більш цілюща.

Й.І. Вінкельман.

Хільда ВІКА. Рання гостя. Акварель.

Вірсавія

— дочка Еліама і дружина Урія Хеттеянина. Біблійний цар Давид здійснив з нею перелюб, тому народжене внаслідок гріха дитя померло на сьомий день. Потім Давид одружився з нею, і Вірсавія народила йому Соломона (майбутнього славетного царя) і ще трьох синів. Її вплив на Давида, судячи з усього, був дуже великим. Інакше їй не вдалося б домогтися ще за життя чоловіка помазання на царство Соломона, хоч у Давида були старші сини від попередніх дружин — зокрема, до цього батьковим наступником вважався четвертий син Давида від Аггіфи Адонія.

До образу Вірсавії зверталося багато європейських художників, серед них Карл Брюлов, Тарас Шевченко.

КРІЗЬ ВІТЕР

Віктор Ярина

Еротичну прозу *20-х років минулого століття сьогодні представляють оповідання Віктора Ярини (В.Я. Писаревського; 1901-1928). Це ім'я зараз відоме лишень фахівцям. Прожив він усього двадцять сім років, з них два з половиною віддав літературі. В. Ярина входив до літературного угруповання «Авангард». Напівголодне дитинство, перипетії Громадянської війни, сухоти, рання смерть і том літературної спадщини: вірші, оповідання, статті — оце і є оті двадцять сім років, прожиті В. Яриною.*

Нашу увагу привернули два оповідання зі спадщини В. Ярини — «Крізь вітер» і «Жорстока щасливість». Обидва позначені автобіографізмом. Оповідання «Жорстока щасливість» не позбавлене певної літературності — тут пись-

Іззаду лишилося все те...

Тифусний барак, воші, що лазять скрізь і залізають вам у вуха, ніс, очі... І добротливий дезінфектор-воєнізатор, який дивується щоразу, виносячи цебро:

— Їсть, як муха, а с...е, як бик!?

І люті сиділки, що вночі дуже били по щоках:

— Іii... стерво, знову об...ся...

І зойки з вечора тих, що мають умерти вночі (це ми):

— Цей, мабуть, кончиться до завтрього.

А на ранок і справді було санітари сваряться за штани чи паска, що знайдуть під матрацом.

І так радісно, спираючись на ціпочок (вітер-штукар війне — похитне), через півтора місяці йти собі вільно вулицею міста, що не так давно ще звільнилося від покривала білого.

Міста не знаю: там, коли впав, довго тягли товариші до околодку похідного; після (цілий вік наче) довго трусила санітарна «летучка»-двоколка; а ще після в холодному вагоні кудись їхали, їхали, їхали. І останній спогад: перед очима стеля вагона; по стелі різне риштування полосками, що одна одну перерізують; а потім наче то не полоски, а рейки вже: і ще — обкутують мене рейки жаром розпаленим і раптом холодні, холодні стали переплутані рейки...

Тепер уже тепло: горобці, весело передзенькуючися, жвавенько вистрибують на пішоходах; калюжки люстерками там і тут стрибають в очі. Вітер надимає повні груди м'яким теплом; ноги трусяться приємною дрожжю, але ступають жваво; рука тягнеться вгору, стягає заялозеного шолома — наче хто якусь чудесну шапку надів, таким щирим теплом обгорнуло голову.

— Ех і хороше ж жити, — тягнеться тіло в палкому устремлінні; руки звилися над головою, весь хруснув, переломився в солодкій знемозі...

Дівча тротуаром, під пахвою книжечку (з цукрового паперу книжечка) щільно затиснувши, дерев'яними підошвами простукотіло.

— Любе дівча, хороше дівча, — до радісної душа простяглася. Старець обшарпаний, нужденний:

— Товаришу, дорогий, дай шматочок хлібця!

А в мене ж і справді шкоринка від останнього (в шпиталю) сніданку лишилася.

— На, папашо, любий, не гнівайся — нема більше...

А думка: що робиш? — тисячу верст їхати на північний схід і ще триста на східний південь. Друга думка: я ж живий, а старий їсти хоче. Цуценя побігло погане, кудлате:

— Ууу, цуцику, любий на... на...

На етапі швидко. «Проходноє свідєтєльство»... По хворобі...

На місяць... добові на тиждень... тисячі, тисячі...

Вокзал...

Півхунта ковбаси (червона, червона), хунт хліба... З

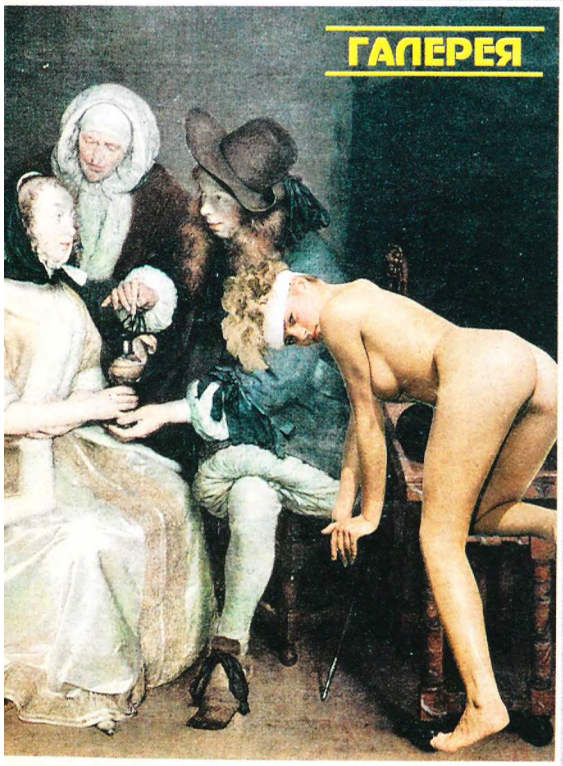

Г. Терборх (1617-1681)
СКЛЯНКА ЛИМОНАДУ

Ван Дейк (1599-1641)
АВТОПОРТРЕТ

Петер Пауль Рубенс
(1577-1640)

тисяч лишилося на півдесятка цигарок...

Добре поїлося... Закурити б...

Ех, добре...

Потяг підліз.

— Ну, як тут сядеш?!

Де не поткнешся — галас:

— Куди, куди — немає місць.

Ага, ось порожній вагон.

— Нєльзя, товаріщ, арєстованих везьом...

Ще в одному просторо.

— Куди прьош: тут Чека!

І далі:

— Проході, братішка, дальше: тут матроси єдут...

— Ех, матері його таке-сяке, так і мені ж їхати треба?!

— Ну, не розговорюй, проході...

Хтось радить:

— Лізай, браток, на кришу.

Радить і лізе сам.

Міркую, чи їхати й мокнути, чи не їхати й сухому бути. Ех, дід його лисий — раз пропадать: їхати й мокнути. Під ранок вже дощу не було. І все б нічого, так зуби проклятущі: стиснеш щелепи так, що аж у голові щось тріскається — нічого, тільки ж но відпустив трохи, такого пляса завдають, що, мабуть, і на задньому дахові чути.

День напрочуд радісний-дивний. На мені вже обсушили все — вітрець із сонцем. Гарно їхати.

Товариша мого немає вже: зліз уночі. Я один на даху.

Їдемо повільно. На кожній станції стоїмо вічність. Над вечір схотілося їсти.

Вночі холодно було. Я призвичаївся до свого становища, спав сміливо — не боявся, що скочуся з даху.

Снилося мені, що їв шинку. Прокинувся — млосно, голова болить. Ах! Мені ж хочеться їсти!

Ранок рожевий, рожевий, як весна сама.

А як же хочеться їсти!

Я маю попутницю. Товста, брудна, з масними губами здерлася на дах мішечниця з купою вузлів. Коли лізла, подала мені кошика, щоб допоміг. А в кошикові (я помітив) повно сала: великими, дуже солоними, мабуть, шматками сало. Мені закрутилася голова: ніздрі задрижали швидко-швидко.

Моя сусідка дуже балакуча: за годину я знав усі інтимні подробиці її життя: чоловік був слабенький та й той умер три роки (поділ притулився до очей)... Наказує, щоб я кликав її просто Ліпою.

— Тридцять перший мені (тут вона зідхає, а я думаю, що їй, мабуть, за сорок)... Сама оце їжджу...

В неї дуже липкий погляд. Вона сидить зовсім близько мене й зазирає мені в очі.

Мене тягне до неї.

Ах, який принадний кошик... І як дратують ніздрі пахощі сала, що так близько.

Капотить дощик... Ліпа лежить під великою ковдрою. Їй, мабуть, тепло. Мені:

— Іди до мене сюди, на сухеньке.

Я йду. Ліпа натягає ков-

Ну що ж, на дах, так на дах: через «тормоз», забитий людьми й мішками, ледве здерлися. Мені допоміг товариш.

Рушили тільки надвечір. Уночі пішов гострий дощ (спершу приємно було їхати на даху). Моя шинелька вже не допомагає.

менник пропонує коханій своє — уявне — бачення стосунків між хазяїном «ресторану», привабливою буфетницею та офіціантом. В оповіданні «Крізь вітер» описано один з випадків, який міг статися з письменником під час Громадянської війни. В. Ярина зумів лаконічно й виразно змалювати непривабливий бік інтимних стосунків. Герой оповідання бореться за існування — спершу в тифозному бараці, потім — задовольняючи хіть випадкової супутниці. Контраст між високим і буденним, до якого вдається письменник, справляє неабиякий ефект, поезія і проза поряд, ніби каже він читачеві, отож, треба цінувати життя у всіх його вимірах, не забуваючи при цьому про високі почуття.

Микола Сулима.

СОЮЗ ЗЕМЛІ ВОДИ

Костянтин Сомов (1869-1939)
ДАМА У ГОЛУБІЙ СУКНІ

М. Карачарсков (Нар. 1935)
НА ПОЛЯХ ЧУВАШІЇ

НЕЩАСЛИВІ ДНІ РОКУ
(вічний календар)

СІЧЕНЬ – 2, 4, 7, 11, 13, 20, 28.
ЛЮТИЙ – 11, 18, 21.
БЕРЕЗЕНЬ – 1, 3, 13, 21, 27.
КВІТЕНЬ – 1, 14, 18, 28.
ТРАВЕНЬ – 5, 7, 8.
ЧЕРВЕНЬ – 11, 21.
ЛИПЕНЬ – 7, 17, 26.
СЕРПЕНЬ – 6, 21, 23.
ВЕРЕСЕНЬ – 18.
ЖОВТЕНЬ – 6, 16.
ЛИСТОПАД – 5, 8, 17.
ГРУДЕНЬ – 6, 12, 19, 25.

Шлюб, укладений у ці дні, не буде щасливий, закоханих – підстерігає зрада. Мисливців, мандрівників – невдача. Підприємців – збитки, якщо вони зважаться на крупні оборудки. Сни у ці дні бувають несприятливими і часто збуваються, а той, хто захворів, – погано видужує.

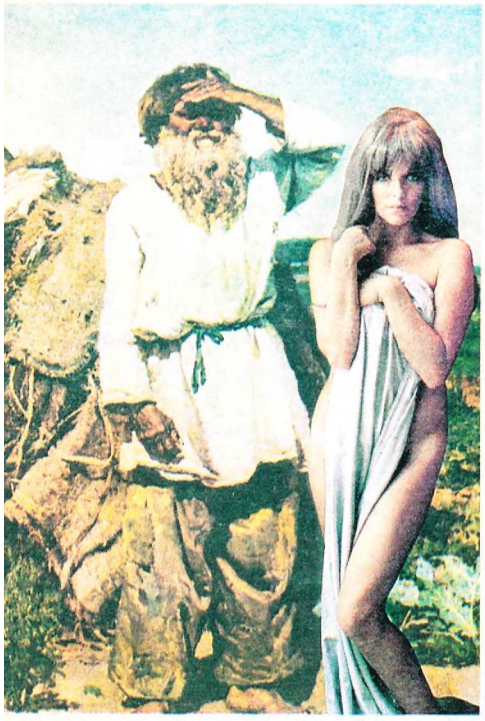

Василь Суриков (1848-1916)
СТАРИЙ НА ГОРОДІ

НІЧНІ ВТІХИ
ГЕННАДІЯ КАГАНОВА

Ніч. Над різницьким столом схилився чоловік. Йому років сорок, його довгі чіпкі пальці міцно тримають ножиці, гострі, наче бритва. Мишасте волосся, сивувата сатанинська борідка. Колючий пильний погляд не проминає жодної деталі.

На підлозі — купи розшитих журналів, цілі поклади старих репродукцій, покремсаних, що й не впізнати.

Хто він і що робить? Може це лахмітник, який збирає макулатуру? Але тоді навіщо він ріже папір на дрібні клаптики з старанням маніяка?

Ні. Похмурий тип за робочим столом — не кат, а лише художник, що загалом одне й те саме, адже для обох людина з її пристрастями є робочим матеріалом.

А працює він над серією колажів для одного з кращих у країні журналів. Вони перед вами, тому годі читати недолугі пояснення — погляньмо, що виходить з його нічних трудів.

Між тим насувається ранок. А будь-якому шанованому душогубцеві сонячне світло протипоказане. Тому дозвольте розпрощатися.

Завжди ваш —
автор Геннадій Каганов.

ду на голови: від її тіла душно-душно.

— Ти симпатичний мальчік, — проволоком тягне Ліпа. Бере мою руку, кладе на груди собі.

На мене важкою хвилею накочується пристрасть. В ноги мені ллється щось гаряче і всьому тілу млосно-млосно. Я нервово стискую широкі, м'які, як вата, цицьки. Рука моя йде по величезному тілу, жадібно його тирсаючи, мнучи. Рука тягнеться до спідниці й тоне... в стегнах. Ліпа хіхікає

— Ах, какой гарячий...

Раптом мені наскрізь пронизують пахощі сала... Ах, я ж так хочу їсти. На тіло спадає несподівана млявість...

Біля моєї голови стоїть кошик з салом. Ліпа обіймає мене й тисне, давить у важкому захопленні.

— Мілий...

Її рука шарудить, шукаючи ніби, по моїх грудях, животі, ногах... мене знову заливає брудним потоком...

— Тут же не можна, побачать, — зомліваючи, шепоче Ліпа. Випростується з-під ковдри, озирається навкруги. Я користуюся з цього, швидко запускаю руку в кошик; мить... і шматок сала в мене в кишені.

На глухій станції потяг стояв вічність. Я з Ліпою ходив за розвалений сарай...

Обтрусивши спідницю, сказала:

— Може ти їсти хочеш? Ходім, я тебе нагодую!

Я допоміг їй злізти на дах. Коли рушив потяг. Я вчепився на «тормоз». Ліпа сердилася. Гукала:

— Чому не йдеш їсти!?

Я не пішов...

Скоро буде тисяча...

Велика станція. Тут мені вставати. Сідати на інший потяг. Я проїхав уже тисячу верст на північний схід, ще лишилося триста на східний південь.

Вечір.

Я забрався у відхідник, присів за огорожею і їм, не їм — жадібно рву зубами сало. Руки мені тремтять, слина котиться рясною зливою... А сало шорстке й дуже солоне...

І без хліба сало...

Мене здивовано оглядають люди. Я вже в кожному боюся Ліпи.

Ніч у вокзалі. Серед міцного місива людей. Перед ранком потяг...

Цього разу мені пощастило сісти в вагона...

З кожним тук-тук'ом ближче додому.

Ранок. Сусідка виймає хлібину, їсть, перед іншою хвалиться — он, мовляв, який хліб їмо. Дає тій покуштувати.

Мені набігає разом повний рот слини. Спльовую й простягаю руку:

— Дайте й мені попробувати, тьотю.

Дивиться здивовано, опасливо навіть. Проте дає тонесеньку скибочку.

Ех, і добрий же хліб на півдні!

От і моє рідне місто. Димарі знайомі, онде міст, а ось і вулиця, де кожний кутик відомий.

Потяг поспішає по «стрілках».

Станція... Така ж, як і три роки тому; тільки постаріла немов трохи: ну і я ж постарів.

Але я ще молодий. Я йду знайомою стежкою через двори й вулиці. Ноги бадьорі, хоч і гнуться, і я почуваю, що я ще молодий.

Ех, і хороше ж бути молодим!

Ех, і хороше ж жити!

1927, травень.

02.790-21

З «ЛЕЛЕМ» І ВЗИМКУ ВЕСЕЛО!

ЧИТАЙТЕ ЩОНОМЕРА ВПРОДОВЖ 2003 РОКУ:

♥ **СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ**
Хроніка інтимного життя сучасної київської сім'ї

♥ **ЕРОТИЧНІ ВЕРШИНИ**
Світові та еротичні шедеври літератури та мистецтва

♥ **СЕКСУАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ**
Сороміцькі ігри народів світу

♥ **ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ**
Цікаві історії з усіх континентів

♥ **СЕКСУАЛЬНА АБЕТКА**
Невідоме про відоме

ЯК ЗАВЖДИ, НЕВТОМНО ПРАЦЮВАТИМУТЬ

«Пенis-клуб», «АКТовий зал», «Цицерія», «Еротична кухня», «АБВГДЕЙКА», «Сексодром», «Куточок мільйонера», «Енциклопедія еротики», «Перехрестя» оголошень

НЕ КІНЧАТИМУТЬСЯ

еротичні кросворди, анекдоти, історії «Першої шлюбної ночі»!

Шукайте журнал «ЛЕЛЬ» у Каталозі періодичних видань України: індекс 74283